

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 1 cor. 70 bani, 1/2 an 5 cor., 1/4 an 10 cor., 1 an 20 cor.

Pentru ducerea la casă cu 30 bani pe lună mai mult.

Pentru naționalitate:

1 lună 2 cor. 40 bani, 1/2 an 7 cor., 1/4 an 14 cor., 1 an 28 cor.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

INSERTIUNILE

Un gir garmond prima-dată 14 bani, a doua-oră 12 bani a treia-oră 10 bani și timbru de 60 bani.

Redacția și administrația: Strada Poplăci Nr. 15.

Se prenumără la poște și librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază.

Numeri singuratici à 10 bani se vând în Sibiu: la librăria „Tipografiei”, societate pe acțiuni și la librăria L. Michaels, strada Cămină, 27. — În Alba-Iulia: la librăria Weisz Bernat și la loterie.

În preajma sinoadelor.

— Articole trimise din afară. —

I.

Pe la finea anului trecut a apărut în „Tribuna” un lung articol, care tracta despre soarta preoților și învățătorilor români și despre modul cum s'ar pute îmbunătăți soarta acestor factori însemnați în viața noastră națională.

DL Delanistru, autorul celui articol, scria într'un pasaj, că nu are pretenția a crede, că calea și mijloacele indicate de d-sa trebuie să fie unicele bune, dar susținea, cu tot dreptul, că urmând cei interesați, în prima linie — preoții și învățătorii — a confera și a desbăte chestia pe baza celor înșirate în acel articol, vor găsi dinșii împreună cu autoritățile lor superioare, calea cea mai corespunzătoare, care i-ar pute duce la realizarea dorinței lor.

Mai susținea, — nu fără motive, — că găsindu-ne în sezonul iernii, preoții și învățătorii ar pute să înceapă a studia chestia prin adunări și conferințe, stădu-le la dispoziție atâta timp liber, ales preoților.

Agitația trebuie începută din jos în sus, continuă articolul, dacă voim să vedem asigurată independența căpitanilor noștri naționali și cu ea a întreg poporului nostru.

Au trecut luni de zile dela apariția articolului din chestiune; a trecut iarna și acum stăm în drielul primăverii și între atâtea mii de preoți nu s'a găsit nici unul măcar, care să fi ținut de demn a reflecta, fie pro, fie contra, la o chestie atât de adânc tăietoare în viața lor și a urmașilor lor.

Ba nici chiar ziarele noastre bisericesti n'au găsit cu cale a perde câteva cuvinte asupra chestiei, care atât de mult preocupă toate inimile românești.

Un semn foarte rău acesta și o notă foarte tristă, dar' caracteristică a unui dor de sacrificiu la preoțimea noastră.

Cățiva preoți bine situați, cu cari am ajuns din întâmplare a vorbi despre chestia aceasta, m'au răspuns, că dacă Românilor le trebuiesc preoți naționali, atunci să facă laicii fonduri pentru dotarea preoților și să nu ceară, ca earăși preoții din punga lor să se-și înființeze fonduri de subvenție.

M'am întristat când i-am auzit vorbind astfel, dar' m'am mângaiat cu credință, că preoții de felul acestora sunt numai ramurile uscate ale pădurei verzi.

Căci ar fi amar de țăranul român, dacă toți preoții lui ar simți la fel.

Cu toate acestea însă ne va pute garanta, că numărul astorfel de puțin sufletești nu se va înmulți cu timpul, natural, în detrimentul cauzei noastre.

În privința aceasta ajutorul de stat formează un pericol constant și amenințător, contra cărui trebuie să ne înarmăm bine, foarte bine, ca să putem respinge atacul dușmanilor și spre a pute ține la distanță lupii ce s'aruncă cu atâta lăcomie asupra turmei românești.

O organizație bună ne va salva cu siguranță și de acest nou și desperat asalt al molochului maghiar.

Între împrejurări normale acest ajutor n'ar forma nici un pericol, și nici nu i-s'ar zice ajutor, căci doară statul este dator a plăti din bugetul său și preoții și învățătorii poporului român, care în măsură egală cu celelalte popoare conlocuitoare plătește dare cătră stat.

În stările anormale în cari ne găsim noi Românii aici pe pământul nostru străbun și din nefericire sub jugul apăsător al Maghiarilor și sub o dinastie ce demult și-a uitat de acest popor, încătușat în urma zăului său de **hiperbolism**, trebuie să ținem înseamnă cont de acest pericol și să căutăm mijloacele cari să ne asigure un triumf admirabil asupra contrariilor noștri. Dacă

noi am fi fost în stare, respective dacă noi am fi voșt să înființăm un fond spre a subveniționa preoții noștri, acum n'am prea avé multă frică de planul guvernului de a ingera asupra preoțimei noastre prin ajutoare danoice. Cum însă aceasta n'am făcut o și cum ajutorul de stat a devenit lege și cum de prevăzut este că nu puțini dintre preoții noștri vor căde în ispita de a-și părăsi turma și neamul de dragul arginților lui Iuda, din aceste motive trebuie ca încă de timpuriu să luăm toate măsurile de precauție, ca să ucidem în germen ori-ce tendență străină de interesele poporului nostru, precum și a separa ori-ce persoană din mijlocul nostru, care uitându-și chemarea sa, s'ar pune în serviciul tendențelor distructive a stăpânitorilor noștri.

Este mai mult ca sigur, că de aci înainte vom avé săse luptă crâcnă atât cu inamicul extern, cât și cu cel intern.

De aceea posturile și sentimentele gardelor noastre trebuiesc întărite și reformate.

Spre acest scop organizația noastră bisericască trebuie în prima linie reformată și perfecționată, și cu dinsa mână n'ă mână disciplina trebuie mannată cu mai multă rigurositate, apăsând cu toată greutatea și asupra celor șovăielnici sau disidenți și asupra celor ce i-s'ar permite luxul de a cocheta cu inamicul. În timpuri estreme de grele, cum sânt cele prin cari trece națiunea noastră astăzi, fiecare fiu al națiunii trebuie să fie la postul său, ear' cel-ce ar îndrăzni a-și părăsi postul, trebuie tractat ca laș și trădător.

Reforma organizației noastre bisericesti ar trebui începută — după a mea părere — cu arondarea de nou și înmulțirea cercurilor protopresbiterale.

Vocea tuturor protopopilor și a altor preoți și laici se va ridica în contra acestei păreri; dar' pentru aceea n'avem să ne pierdem curajul, ci cu îndoită rezoluție să căutăm a clarifica păreri reciproc.

Ales protopopii, cei mai aproape interesați în cauză, se vor opune din răspuns, pentru-că se vor vedea scurtați în venitele lor. Aci consistorul diecesan va trebui să afle calea și mijloacele prin cari să poată veni în ajutor protopopilor astfel, ca dinșii să nu sufere nici o pierdere materială.

Arondarea de nou și înmulțirea cercurilor protopresbiterale se impune din mai multe motive, — pe cari le voi espune în articolul următor.

Sibiu, 30 Martie n.

Uniunea interparlamentară. Grupul maghiar al uniunei interparlamentare a ținut ședință în 27 Martie. Președintele grupului, contele Apponyi, a atras atențiunea membrilor asupra împrejurărilor, că în conferința interparlamentară ce se va ține anul acesta la Paris, delegații grupului român vor face încercarea să pună la ordinea zilei chestia română; de aceea a făcut apel la membri, de aceea a făcut apel la membri, de aceea a făcut apel la membri. Tot în chestia aceasta a conferat contele Apponyi cu prim-ministrul Széll și cu romanierul Jókai. Se tem Ungurii!

Patria salvată! O gazetă maghiară ne spune, că ministrul de culte și instrucțiune publică a făcut o nouă bravură patriotică. A eliminat din școalele din Blaj pe elevul Z. David, din clasa a cincia gimnasială, și l'a eschis și din toate școalele medii din țară, din motivul, că agită în contra statului unitar maghiar! Slabe temelii mai are statul unitar maghiar, când este teamă că le poate zgudu și un gimnast de clasa a cincia!

Procesul pentru Iancu.

Din Cluj ni-se împărtășește, că dl Ioan Scurtu, absolvent în literă și student în drept a primit la universitate mandat de citare în fața judecătorului de instrucție, în chestia articolului publicat în cauza Iancu.

Mandatul s'a dat în baza acuzei ridicate contra domnului Scurtu de către procuratura reg. din Cluj. Acusatul e citat pe ziua de 2 Aprilie n., sub greutatea de a fi escortat de gendarmi dacă nu se înfățișează la ziua numită.

În timp relativ scurt, este al doilea caz, că înținerului nostru i-se face proces pentru atitudinea în chestiunea Iancu.

Evident, scopul detentorilor puterii de stat este să ne terorizeze, în prima linie să ne terorizeze tinerimea noastră. Însă e și mai evidentă zădărniciia acestor siluri de teroare, — zădărniciie splendidă probată în faimosul proces dela Baia-de-Criș.

Stăpânitorii vreau pacea prin forță; noi vrem dreptul prin bărbăție!

Anarchism! Alegeri libere?

Diecesa Aradului, 26 Martie.

Înaintarea și prosperarea în bine a bisericii noastre de Dumnezeu drept-măritoare, depinde dela integritatea și funcționarea regulată a tuturor membrilor, ce împreună alcătuiesc admirabilul ei organism. Dacă numai unul din aceste s'a înfiat, întreagă biserica resimte pericolul iminent și unul fiecare dintre noi datorință mare avem, ca acolo unde se va dovedi de lipsă, să aplicăm cuțitul vindecător fără cruțare. A Aradului de Dumnezeu binecuvântată diecesă s'a cangrenat. Vameșii și fariseii s'au făcut stăpânitori pe casa Tatălui și la urma legii se servesc fărădelege. Pentru noi se pare plinită vremea, căci cuvintele d-zeesului Apostol trup s'au făcut: „*Și vor fi oameni iubitori de sine, iubitori de argint... hulitori, nemulțumitori, necurați... obraznici, având chipul creștinătății, ear' puterea ei tăgăduind... cari pururea invade și nici-o dată nu pot să vină la cunoștința adevărului.*” (II. Tim. 3, 2—9).

Credeam într'un timp, că părintele Goldiș cel puțin dintru înălțimea scaunului arhieresc va respecta legea și adevărul, pe cari de atâtea-ori le-a nesocotit în viața sa de până acum. Se vede însă, că el zămisli într'u fărădelegi, fiul păcatului pe veci rămâne. Știm, cum de multe-ori cei suspuși numai intru atâtea poartă vina fașilor lor, intru cât prea cu înlesnire pleacă urechea lor spre creșterea sinei și minciunii. Sfinția Sa părintele Goldiș s'a împrejmuit pe sine cu sfințici adunați dela încrucișarea drumurilor, cari venind cu vremea n'au altă țintă mai înaltă, decât vremelnicia lor îmbuibare. Acestora le sună cuvintele apostolului, mai sus pomenite. Duchul vrajbei fiind arma lor, peste diecesa Aradului anarchismul cel mai de-sastruos sălășluit s'a.

Casul protopopului dela Belint va deveni celebru prin culpabilitatea lui și dacă astăzi nu mă ocup de el, o fac numai din simplul motiv, că până acum pricina e încă sub judecată.

În senatele din centru s'au creat pe seama celor „binemeritați” fiii noi și s'au investit cu putere de oficiu în contra legilor noastre bisericesti. Care dispoziție din statutul nostru organic prevede referenți onorari și fisci de același calibru? Nici una! Se spune însă apăsător, că de todeauna în senatul bisericesc se alege totdeauna cel mai bătrân dintre asessorii aceluiași resort. La consistorul din Arad avem referent și încă după-cum se spune unul dintre cei mai harnici; cum vine deci numirea părintelui Mangra de referent onorar, căntă vreme se știe, că dînsul nici asessor nu este, decum se fie cel mai bătrân și mai vrednic dintre ei?

Tot în virtutea serviciilor sale de 20 ani, dintre cari jumătate i'a petrecut în prigoie sémănând zăvăstie și luând plata bisericii de giaba, părintele Mangra cel „binemeritat” a fost ridicat la treapta de protosinel și numit redactor la organul diecesei „Biserica și Școala”. Numai așa se poate esplica, cum într'o foaie curat bisericască, cel mai înalt dignitar din biserica regatului-frate, — pe care **capul încoronat și voința națională** l'a ridicat de sub puterea patimilor omenești, — se fie numit la loc de frunte: „Metropolit impostor”. Învățătorilor, cari în constituționalismul nostru bisericesc formează elementul cel mai treaz, li-se denegă prin organul bisericesc favorurile dreptului acordat de biserica. Cei mai vrednici protopresbiteri, cari nu vreau să se închine deodată lui Dumnezeu și mamoaiei, sânt trasi în cercetări disciplinare pe motive de suspiciuni. Ce însemnează aceste, dacă nu anarchismul cel mai destrăbătat și frivol? De pe arena vieții publice, noi Români delăturați am fost cu mijloacele sistemului de corupțiune și teren pentru validarea liberă a drepturilor noastre de creștini ortodoxi români, ne-a rămas frumosul câmp oferit de constituționalismul nostru bisericesc. Fiecare drept-credincios după șoapta conștiinței și glasul inimii are să-și spună cuvântul încredințând soarta bisericii în cărmuirea aceluia, a cărui ochi mai ager, brațe mai vinjoase și minte mai luminată, s'au dovedit vreo-dată. Ori-ce presiune, directă sau indirectă, ce în împedecarea validității libere a acestui drept cardinal, constituie o grea transgresiune morală, ce devine cu atât mai punibilă, cu cât se escrtează din partea aceluia, care în virtutea oficiului său chemat este a păzi, ear' nu a strica legea.

Am văzut, cum la alegerile congresuale „slugile domnului” s'au constituit într'un „comitet fără nume” ducând o haită nebună în contra bărbatilor ilustri, ca Babes, Moesonyi și Gall, cărora ei, pigmeii, nu sânt vrednici a le desfășura curelele înălțămintelor lor. Acum sîntem în drielul alegerilor deputați pentru sinoadele eparchiale. Diecesa Aradului mișună în lungul și latul ei de „apele” și „cortegi”, presionând în folosul alesului lor. „Comitetul cel fără nume”, întrupat după chipul și asemănarea celui iscoditor de revoluții „valah”, — astăzi s'a botezat, purtând — în virtutea figurei de stil „pars pro toto” — numele Dr. Ioan Suciu, avocat și „fisc onorar” al consistorului din Arad.

Acest voinicos domn, care în nrii de Duminecă ai „Trib. Poporului” iscălește articole de contrabandă, — sub cari un om cu bună creștere nu și-ar pune numele, — s'a lăudat înainte vreme, că el se va pune în fruntea alegerilor sinodale, ca nu cumva plinirea vremii părintelui Goldiș, să-i găsească nepregătiți.

Nu atentez la bunul gust al cetitorilor reproducind per estensum sarbădul apol, subscrind de „fisc onorar” Dr. Ioan Suciu, în care obvin expresivă, ca următoarea: „Înzestrarea cu mandat la sinodul eparchial mulți o privește de o simplă distincție, care le gâdele ambioșia personală și așa mai departe acoperind cu hula și ocări deaparte, ear' de altă parte acoperind cu laude și multe și mari pe indivizi, despre cari nici după nume nu s'a știut, că există pe lume. Cum vine un oficial consistorial, — fie și numai „onorar”, — a călea pe față dispozițiile legii noastre bisericesti? Are Sfinția Sa știre despre isprăvile slugilor sale? Cum cuadrează desmăștierea, quasi oficioasă, din nru ultim al organului „Biserica și Școala”, cu cele aci comunicate? Acolo se zice, că Sfinția Sa nu se îngerează la alegeri, nici direct, nici indirect și că n'a dat porunci de cortesire. Dar' când un subaltern al seu atât de apropiat ca „fisc onorar” lansează apele de cortesire, se crede Sfinția Sa dispensat în ochii noștri de ori-ce ingerență și răspundere? Tatăl unui candidat din cercul Birchisului a luat la bătrânețe greul drumului din sat în sat apstrofând palam et publice pe învățători cu cuvântul episcopului. Dar' am văzut epistole private, scrise din „încrederea” arhierului. Și până-cum vom veni cu toate aceste ilegalități înaintea sinodului cerend socoteală despre făptuirea lor, am ținut ca și pe această cale să atrag asupra lor atențiunea, atât de distrasă, a Prea Sfinției Sale. Am făcut-o aceasta, ca în cazul, că n'are știre despre cele-ce se făptuiesc sub adăpostul autorității sale arhieresc, — se pută pară gurei lor și fărădelegi, ear' dacă toate aceste se fac pe lângă tănuita aprobare a Sfinției Sale, să-i amintesc, că grea răspundere a luat, când minteșu împlinirea legii, ear'

nu pentru siricarea ei, vot a pus înaintea altarului sfânt.

Și până-ce vor lua calea întoarcerii, credincioșilor fiți cu luare aminte: „*Vedeți să nu vă amăgească cineva cu filosofia și cu înșelăciunea deșeară după obiceiul oamenilor.*” (Colos. 2, 8), „*că va fi vreme când învățura cea sănătoasă nu o vor primi, ci după poftă sale își vor alege loru-și învățatori, cari vor scărpină urechile și dela adevăr auzul își vor întoarca, și la basme se vor pleca.*” (II. Timot. 4, 3, 4).

Odiseu.

Scrisori din București.

Sedintele „Academiei”.

— 26 Martie n.

În mijlocul luptelor politice, în învâlmășeala mișcărilor și manifestațiilor în afacerea Hallier, ce preocupă pe toți, se pare-că ședințele „Academiei” se petrec pe altă lume; așa puțină atenție li-se dau. Dar' poate totdeauna a fost așa; nu e politică și de aceea nu amestază. De giaba învățății neamului se adună și-și comunică rezultatul muncii lor; de giaba un Babes an de an face constatările buclilor sale cu privire la boalele ce ne bântuie, și cu dragoste de neam și țeară propune mijloacele de apărare, — de giaba. Resultatul e un mic resumat în ediția a 2-a ori a treia a jurnalelor din capitală și publicarea în întregime în analele „Academiei”, și aici? durmiți în pace, că puțină vă vor turbura somnul. Ce să faci? așa e la noi, trăim și simțim numai prin politică.

Prima ședință publică s'a ținut Sămbătă (11 Martie) la ora 1 1/2, sub preșidiul dlui Petru Poni. S'au făcut 2 comunicări: Dl Urechă a vorbit despre „Finanțele sub Caragea”, ear' dl Victor Babes; despre „Etiologia leprei și mijloacele de combatere”.

Bătrânul istoric, dl Urechă în comunicarea sa vorbește de reorganizarea financiară sub Caragea, și despre faptul cum acest Domn fanariot s'a îngrijit de îmbunătățirea visteriei. Îngiră mai departe măsurile și mijloacele folosite pentru adunarea dărilor, — măsuri cari prin asprimea lor au adus 2 răcoale a pandurilor din Oltenia.

Dl profesor Dr. Victor Babes, mai întâiu arată vechimea și patria leprei. Crede că din Asia a trecut în Europa cu prilejul expedițiilor cruciate; ear' în România în urma războiului pentru independență.

Lepa nu e ereditară, ci lipicioasă; bacilul ei e descoperit cam de vreo 20 de ani. Simptomele leprei se arată la intervale de tot neregulate — une-ori și după 20 de ani — ceea-ce îngreunează foarte depistarea ei. Dl Babes propune izolarea leproșilor, singurul mijloc ce poate duce la rezultat; spre scopul acesta să se instaleze o leproserie.

Ce bine ar fi dacă comunicările dlui Babes nu ar fi durate numai de aplauzele celor-ce l'au ascultat, ci și de interesul celor chemați să grijească de sănătatea publică, de soarta nefericitului țăran, care e mai amenințat de această fioroasă boală epidemică.

Ședința de azi a „Academiei” a fost o adevărată ședință festivă. Rînd pe rînd sosiau învățații neamului, pe când tribunele de alături erau pline. Cei-ce au mai luat parte la ședințele „Academiei”, spun, că rare-ori s'a văzut public așa de numeros.

Cu deosebire Ardelenii au alergat cu multă dragoste să audă glasul vrednicului păstor, — glas vrednic și sincer, care se mai împropășteze amintirile zilelor mari și sfinte, a căror primăjii și liniști, dureri și bucurii, așa de strins legate sînt de viața și activitatea nemuritorului arhieriscop și metropolit Andreiu br. de Șaguna, care a fost subiectul cuvântului de recepțiune a P. S. Sale N. Popea.

Clerul înalt s'a prezentat în frumos număr la această sərbătoare; am remarcat pe: I. P. S. Sa Metropolitul Primat; Iosif, metropolitul Moldovei; episcopul Rimnicului, al Dunărele de Jos; arhierul Orleanu și Piteșteanul. Dintre domni membri ordinari și corespondenți ai „Academiei” au participat următorii: Urechă, Știrza, Felix, Poni, Vulcan, N. Ionescu, Maniu, Xenopol, Naum, Fălcoianu, Karagiani, Quintescu, Haret, Erbieanu, Calinderu, Hașdău, Dr. V. Babes, Rîmnicianu, Gr. Ștefănescu, Sava Ștefănescu, Robescu, Ște-

ranță, Bogdan, Istrati, Onciul, Hepiteș, Toclescu, Aurelian, Negruzzi, Ionescu-Gion etc.

Pe la orele 1½, întră în sală P. S. S. episcopul Popea în haina-i purpurie însoțit de vicarul Musta. Până la deschidere s'a întreținut cu diferiți membri și reprezentanți ai clerului.

Era mare mișcare în sală, singur bătrânul Hașdeu, chip de filosof antic, cu pieptul lipsit de decorații, sta la masă; gândul se pare că-i umbra departe, departe în lumea spiritelor.

Înainte de orele 1½, a sosit M. S. Regele Carol I. și A. S. R. Principele Ferdinand.

După o scurtă adresă a președintelui Poni, M. S. Regele răspunde prin o vorbire mai lungă, în care laudând activitatea »Academiei« pentru adunarea documentelor istorice, spune că simte o deosebită plăcere, când e în fericita poziție să contribuie la această frumoasă muncă națională și spune, că dăruiește un memoriu scris de un diplomat francez, agent la Constantinopol. Acest memoriu important se referă la domnia lui Ales. Ipsilanti.

După ce espune conținutul și importanța acestui manuscris, declară deschiderea ședinței și dă cuvântul P. S. S. episcopului Popea.

Episcopul Popea mulțumește membrilor pentru alegerea sa, membrilor, pe cât de iluștri, pe atât unii vechi prieteni. Au trecut 50 de ani, de când pentru întâia dată a pășit pe pământul României; atunci când mișcarea popoarelor pentru drepturi și libertate, adusesse atâta disordine în viața statelor, atunci când Ardealul era în foc și război. Dar' ce deosebire între atunci și acum? Ce frumoase progrese. În locul principatelor dependente, azi află un regat înălțat pe brațele eroilor și înțelepciunea M. S. Regelui Carol.

După această mică introducere însubțită trece la subiect: la Metropoliul Șaguna, bărbatul istoric, a cărei istorie e aproape istoria Românilor ardeleni în timp de ¼ de secol, cât a fost Șaguna în fruntea metropoliei ortodoxe.

Se oprește la biografia, originea și tinerețea lui Șaguna. Spune cum în tinerețe era în legătură cu cei mai mari bărbați români, cu Maior, Juca, cu Goleșcu. Ca student în Pesta 'și-a câștigat frumoase prietenii maghiare, cari îi profetău un frumos viitor.

Ungurii chiar se năsuiau ca să-l atragă în partea lor, dar' el rămase tot credincios neamului său și preferind preoția tuturor carierilor strălucite, cari îi erau deschise.

La ajungerea lui Șaguna în fruntea bisericii române ortodoxe, poporul român se afla în o stare miseră. Cu multă priecie espune P. S. S. stările acelor vremi, când Românii, deși nu erau ca pe timpul lui Sava, totuși și acum lipsiți de drepturi, îmbrânți și batjocoriți de toți, țărânul român deși nu mai era legat de glie, era încă iobag. Românii puteau și ei umbra în haine subțiri, puteau cerceta școalele, dar' erau închise oficiile pentru ei, — singura carieră era preoția. Preoții săraci și în loc să capete ceva leafă, ei trebuiau să poarte toate sarcinile alături de iobagi, trebuiau să deie dijme preoților străini. Învățământul asemenea era în o stare cât se poate de primitivă, afară de școalele din Blaj și câteva grănițerești, nu mai erau altele și astfel preoții erau fără carte; se puteau număra cei-ce aveau școale primare.

Toate acestea cu Șaguna s'au schimbat, cum trebuia și cerea timpul să se schimbe.

Oratorul trece la activitatea lui Șaguna în timpul furtunașilor ani 1848/49, schițează rolul în adunările naționale și meritul cuvântărilor sale ca președinte al acelor adunări.

Trece apoi la activitatea de după revoluție, la alergările cele multe pe la Viena, Cernăuți, Pesta, Cluj, luptând mereu pentru drepturile bisericii și ale neamului său. Însă răstălnicele cele multe pentru înființarea metropoliei, a cărei organism autonom l-a statuit în Statutul organic.

Fiind P. S. S. ostentat și timpul cam înaintat nu s'a putut cei întreg discursul, ci recapitulând pe scurt fîneste cu o frumoasă caracterizare a marelui Șaguna, care a fost un estraordinar, un om trimis de D-zeu pentru conducerea poporului român în acele vremi grele și pline de necazuri, un Moise al Românilor.

P. S. S. episcopul Popea a fost viu aplaudat; și bine lăudat prin rostul lui Șurda, care zice între altele: Șimțim o adăncă plăcere, când salutăm în mijlocul nostru pe P. S. S. Popea, bărbatul care a îmbătrânit luptând cu peana și cuvântul pentru drepturile și luminarea poporului său. Cine altul ar fi putut vorbi mai competent despre marele Șaguna decât P. S. S. Enu-mărăm aici opurile literare ale P. S. S. Popea și apoi trecând la Șaguna spune, că doi mari Metropoliți au avut Românii în secolul acesta: Șaguna și Beniamin Costache metropolitul de Iași: discipoli adevărați ai lui Christos, păstori vrednici, ce 'și-au iubit turma mai mult decât viața.

Școpul vieții lor a fost binele bisericei, să întărească pe cei credincioși, să apropie pe cei depărtați și îndoielnici! Apostoli au fost!

Apostoli, când apăsau pe cei neîndreptățiți, în timpuri grele și turburate, cât și-n cele liniștite.

Apostoli, când fondau tipografiile și tipăreau, pentru credincioși și bisericele lor, cărți, dela micile abecdere până la marile cărți liturgice.

Apostoli au fost când se luptau și lucrau pentru purtarea credincioșilor ridicând biserici și școli.

Șaguna și Costache au fost arhiepiscopul și moartea s'au înălțat.

Di Șurda a înfiat făcând elogiul P. S. S. episcopului Popea, felicitând totodată și »Academia«, care are în mijlocul său un bărbat, care a îmbătrânit luptând cu peana și cuvântul pentru biserica și neamul său.

M. Sa Regele Carol și A. S. R. Ferdinand se întreținură în mai multe rânduri cu P. S. S. și totdeauna cu multă afabilitate. Bătrânul episcop a făcut o bună impresie asupra tuturor.

Studenții ardeleni, în una din zilele următoare se vor prezenta, spre a-și exprima bucuria și felicitările.

Saul.

Din comitate.

Patriotismul lor și patriotismul nostru!

Hunedoara, 26 Martie n.

Tot se laudă deștinătorii puterii de stat în această patrie, nefericită prin o scenă, — ca și de teatru, — prin care li-s'a pus în mână cuțitul și pânea, că ei sunt patrioții cei adevărați, — ear' noi Românii sîntem trădători de patrie dela opincă până la vîlădică.

Ca să știe lumea mare, că lucrul e întors, ar fi destul să se publice con-vocatorul la ședința municipală a comitatului Hunedoara și ordinea de zi, cu punctele: 10, 11, 14, 15, 19, 20, 22, 27, 28, 33, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47.

Din aceste puncte s'ar vedea purul și neprihănitul patriotism al neamului domnitor și al întovărășiiilor lor per-ciu-nați.

Nu le e destul că la pt. 37 notarul fost Român Ioan Grek, căruia 'i-s'a în-tins coala vîntă, e suplinut prin un maghiar scăpatat, mai târziu devenit suspendat — mai știi, ca să-l poată asigura eară 'i-se dă de ajutor de bună-seamă, unicul candidat după obiceiul protopretorului Pietesh Sándor — ca ad-junct — ca sub tubla acestuia poate să-l cruțe a mai poteni.

Tot deasemenea nu 'i-a fost destul la pt. 40 ca a forțat pe notarul român model de punctual Ioan Corvin și a candidat după metoda ce se practică pe ficiorul subpretorului Torony — acum fiind acesta burduf de praxă, — neîndi-nici-când la vr'un notar, trebuie să-i pună de proptea pe un adjunct.

Tot asemenea la pt. 46, notarul român Isac Zepa e drept că se cam uită în pocal câte-odată, însă e conștient în oficiu, ear' a fost fățîș forțat la abzi-cere, și ear' în lipsa de alt candidat — a fost ales o porodită de nemeș, care a rămas și fără de pruni, necum să aibă vre-o livadă — și se pare că tot în lipsa praxe se face uniformitate de adju-necți în tot cazul, — cu un cuvînt numai, acei 3 (trei) Români mai erau și ei aceia au trebuit să facă loc pe seama d'al de-ai lor, pentru-că lor le trebuie oameni de sus până jos, tot tîștîș jô hazafi.

Subpretorii avem pe bietul Orbonas — la ocaziune cu nu știi ce incompatibilitate, pt. 10, apoi mai este bietul de Ianza în Petroșeni, cari mai știi ce va aduce ziua de mîne pe capul lui?

Veți vedea că la pt. 15 lui Kohn Geza, diurnist la Brad, de dragul se-mînții alese li vor da concediu de 2 ani să-și facă serviciul militar.

La comitat sîntem tare bine re-presentați, pentru-că afară de președinte-le for. orf. Simionas și asess. Borha — avem niște haiduci — și apoi să ne mai cîntăm de frățietate și egalitate, din care răsare mutilata dreptate??

În schimb însă la punctele 28, 29, 30, 31 și 34 din ordinea de zi se vor abscire sume nu neînsemnate de arunc comunal, din care se dă plata nota-rilor și adjuncților — și vedeți așa e patriotismul lor veritabil și tradarea no-astră de patrie.

Ei își căpătuesc pe ai lor dela hai-ducii începînd — însă plata aruncurilor și a contribuției de stat numai trădătorii trebuie să o plătească. Eu știu că în un oraș — tot în acest comitat — unui re-stanțier de contribuție de stat 'i-se ab-scisese contribuția din motivul, că s'ar fi depărtat în România nelăsând nici un soi de avere, și el ședea între pă-rinții orașului, ca membru al comitetului — și denunțînd cazul la direcție, s'a fă-cut treaba mușama, apoi câte vor mai fi, să ne fie iertat să ne uităm în regi-strele lor.

Sînt întreprinzători de ai lor de drumuri, să ducă prisme — vai și amar — și? și eacă se trece cu vederea, că doar' nu o să piară țeara.

Ce să-i faci, și tot ei, de cătră pă-dure, că Românii fac agitație, că Românii numai ei sînt de vină, da nu toți, ci numai agitatorii, — pe aceștia stirpiți-i — toți, toate oficiile, societatea și toată

haita, că vedeți că se îmbogățesc, fac su-medenii de bani; faceți-i revoluționari, ca să-i putem da pe mîna gendarmilor; — prin comune să se dea numai Jidanilor licenții de cărcimărit, că doar' ei știu falsifica beuturile în dauna sănătății consumenților olahi.

Nu le dăm posibilitatea, că nu le candidăm nici chiar medicii în ținuturile lor — Români, dar' în schimb noi nu le punem pe cap de ai noștri veritabili sau medicii veritabili, ci le punem de cei bo-tezați cu cuțitul.

Auzi lume și te miră, și de nu crezi vino în comitatul Hunedoarei și vei afla medicii jidani, veterinari jidani, mai în tot ținutul românesc.

Așadar' înțelege bătrîna Europă de ce le e teamă și de umbrele lui Iancu, Horia, Cloșca și Crișan — și de bătrî-nul Axente, că se știu păcătoși — și nici în somn nu le lasă odihnă fan-toma nedreptății, ci tresar dela Kom-jathy, Beksics, Jancsó, Jozsenszky, Bánffy, Vészi et tutti quanti.

Numai căt Românul zice: Cine de ce să teme nu scapă.

Un membru.

Revistă esternă.

Răsboiul în Africa-sudică.

Pe când pe câmpul de răsboi e un fel de pauză, Burii au suferit o grea lovitură a sorței: le-a murit cel mai genial și mai cu autoritate com-andant.

Moartea lui Joubert.

La Londra a sosit Mercuri, în 28 l. c. următoarea depeșă din Pretoria: Generalul Joubert a răposat ieri noap-tea în boală de stomach, de care a sufer-it de mai mult timp. Capitala, în urma morței acestui bărbat patriot, vi-teaz și onorabil, e cuprinsă de doliu adănc.

Petru Iacob Joubert a fost vice-presidentul Transvaalului și comandant-ul suprem al oastei; era de 66 de ani. Familia îi era originară din Franța. Joubert a fost contra răsboiului, vîind a capacitate pe bărbății de stat ai An-gliei a nu forța conflictul. Nesuccesîndu-i aceasta s'a pus în fruntea o-astei și în Natal a raportat mai multe învingeri. În misiunile campaniei însă boala-i veche de stomach a devenit tot mai acută, astfel, că în timpul din urmă era silit a sta mai mult retras dela o-aste. Dar' cu toate acestea a lucrat până aproape de moarte. Burii au pierdut mult prin moartea lui Joubert; în im-prejurările grele, în cari se află ei, per-derea e incalculabilă și se poate evalua cu pierderea unei mari lupte.

Diverse știri.

Causele pentru cari Roberts nu poate încă înainta, sînt următoarele: Englezii n'au cavalerie suficientă; Orange nu e pacificat și în partea vestică, unde operează Kitchener, răscoala se tot lățește.

Depeșele anunță, că lui Olivier 'i-a succés să-și împreune oastea cu Grob-ler și să străbată spre nord, cătră oa-stea dela Kroonstadt, fără-ca Englezii să-l poată împedeca.

Dintre comandanții Burilor Dela-rey e în influență; comanda asupra oastei dela Kroonstadt o are generalul Smut.

Din toată lumea.

Din Finlanda.

Din Helsingfors se semnaleză nouă persecuții contra presei finnice. La propune-rea censurei, guvernatorul Finlandei a sus-pendat definitiv apariția ziarului »Wiipurin Sanomat«, ear' ziarului »Pasivaalehti« 'i-s'a impus schimbare de redactor. Censura a propus, că și rapoartele dietale să treacă prin controlă.

Bulgaria și Rusia.

Relațiile dintre Bulgaria și Rusia devin tot mai amicale. »Frankf Zeit.« e infor-mat, că principele Ferdinand va face vizită curței imperiale din Petersburg pe la finea lui Aprilie.

Belgia și pacea.

Cu ocazia discuției în senatul Belgiei asupra afacerilor străine, senatorul Keesen de-clară că conferența păcei n'a isbutit în ceea-ce privește răsboiul sud-african.

Ministrul afacerilor străine răspunde că actele conferenței dela Haga nu vor ave-vre-o valoare, decât după ratificarea lor.

Rușii în Orient.

Agenția Reuter are știrea din Yoko-hama, că după-cum scriu ziarele japoneze, Rusia voește a ocupa insula Deer, de lângă Corea. Încet cu încetul Rusia se tot estinde în estremul Orient.

Din cronica veacului XIX.

— Date memorabile. —

30 Martie.

1848. Congregația comitatului din Aiud cere guvernului să convoace dieta Transilva-niei, că de nu comitatul Albei va trimite depu-tați la Pesta. — Parochul săsesc din Cluj ape-lează la Sași să spriginească »uniunea«. — Lă-țindu-se în Sibiu vestea unei demonstrațiuni ungurești pentru »uniune«, Sașii au pregăt-it toate »tulumbele« ca să primească pe demon-stranți cu căte un dus.

1849. Kossuth înlocuiește pe Vetter cu Görgei. — Ungurii provoacă comanda din Alba-Iulia să predece cetatea.

1856. Tratatul de Paris, care recunoaște autonomia principatelor române.

31 Martie.

1848. Printre domnii maghiari mare pa-nică. Fug dela sate la Cluj, își dimit servitorii etc. — În Sibiu un puternic curent german. Se propune înlocuirea numelui »Sas« cu »Ger-man« și o mai strînsă legătură cu Germania. Se vorbește de un minister independent german în Sibiu.

1849. Czernoevici a năvălit cu armata din cetatea Alba-Iulia asupra taberei maghiare. La Partoș a fost o luptă mai mare.

„Academia Română“.

(Urmare).

Publicațiunile Hurmuzachi și cercetări istorice.

Marea publicațiune de documente istorice, care constituie astăzi cel mai prețios monument pentru cunoașterea trecutului Românilor, a continuat și în cursul anului acestuia:

1. Tomul XI, în care se publică sub îngrijirea dlui N. Iorga documente adunate de d-sa, este aproape terminat. Se tipăresc acum ultimele coale din in-dicele cronologic și din cel alfabetic. Volumul cuprinde 957 documente din arhive italiene, austriace și ardeleni de din anii 1517—1612 și privitoare în cea mai mare parte la Petru Schiopul și la familia lui. S'au tipărit până acum 113+XVIII. coale din acest volum.

2. Din tomul III al »Suplementului II«, în care se publică sub îngrijirea dlui I. Bogdan documente din arhive și biblioteci polone, s'a broșat în fasci-colă separată partea 1-a, care cuprinde în 39 coale 110 documente din anii 1641—1703.

3. S'a terminat tipărirea traduce-rei tomului II al »Fragmentelor din Istoria Românilor« de E. Hurmuzachi. Vo-lumul se întinde pe 19 coale. Al III-lea tom este în curs de tipărire; s'au im-primat până acum din el 13 coale.

4. Cercetările și decopiarea docu-mentelor istorice din arhivele orașelor săsești din Transilvania, începute în 1892, s'au continuat și în cursul anului acestuia, în care s'au primit 443 copii de documente din secolii XV—XVII-lea.

Aceste cercetări istorice, făcute cu multă sîrguință sub conducerea dlui Fr. Zimmermann, directorul arhivelor uni-versității săsești și ale orașului Sibiu, au procurat 2937 documente din anii 1358—1848.

5. Ministerul afacerilor străine a făcut și în cursul acestui an instituți-unei noastre daruri prețioase de copii de documente diplomatice procurate prin serviciul legațiunilor noastre dela Viena, Paris, Roma și Constantinopol. S'au primit astfel copiile rapoartelor amba-sadorului francez dela Viena (1739), ale consuliilor francezi din București (1848 până 1851) și Iași (1811—1824), ale con-suliilor austriaci din București (1786 până 1829), a 44 documente din arhivele vaticanului și din biblioteca Bar-berini dela Roma (1538—1721); cum și copiile în turcește cu traducere franceză legalizată de sublima Poartă de pe 16 documente dela Constantinopol din 1568. În total am primit 174 documente tur-cești dela Constantinopol.

Ministerul afacerilor străine ni-a anunțat însă în cursul anului, că tre-buind să facă economie în cheltuieli, este nevoit să înceteze cel puțin în mod provisoriu cercetările și decopiarea de documente din arhivele dela Viena, Roma și Constantinopol.

Biblioteca.

Comisiunea permanentă a bibliote-ocii v'a va arăta prin raportul său spe-cial progresele făcute de colecțiunile noastre în cursul anului, precum și lu-crările executate pentru organizarea, ser-varea și buna lor întrebuințare. Voiu aminti în acest raport numai donați-unile cele mai importante făcute insti-tuțiunei noastre în anul trecut:

D-na Alexandrina Ioan Ghica a dă-ruit publicațiunea frumoasă și rară »Rou-

man, Anthology«, făcută în 1856 la Hert-ford în Anglia de Henry Stanley.

DI N. de Fonton, ministru plenipo-tențiar și trimis estraordinar al Rusiei, a dăruit medalia bătută pentru cente-narul generalului rus M. A. Miloradovici.

Părintele V. Mangra din Arad a dăruit patru manuscrise românești re-ligioase din secolul XVIII-lea.

Colegul nostru C. Erbiceanu a dă-ruit deasemenea manuscrise și acte ro-mânești și grecești dela începutul seco-lului XIX-lea, precum și un specimen din tablele alilodidactice imprimate pen-tru ăntăia dată în Moldova de cătră Me-tropolitul Veniamin în 1825.

Dl colonel A. Budișteanu, care a făcut și în anii trecuți daruri bibliotecii noastre, a înăvuit colecțiunile »Academiei« cu mai multe acte relative la familia Rosetti. Între altele, a dăruit trei diplome imperiale austriace, una dela Carol VI. din 16 Aprilie 1733 și două dela Ferdinand I. din 17 Februarie 1842, prin care se acordă titlul și demnitatea de comite și indigenatul în Transilvania lui Nicolae de Rosetti și urmașilor sei de amên-două sexele.

S'au mai primit deasemenea docu-mente istorice dela d-nii G. Caramallu, consilier la înalta curte de compturi, I. Tanoviceanu, P. Slăvescu, Miron Mor-țun, colonel M. Eustatiu.

Eu însumi am avut ocaziune să dăruiesc »Academiei« pentru colecțiunile sale un album cu 48 fotografii din călă-toria Maiestății Sale Regelui în Rusia și șapte volume manuscrise relative la istoria țărilor române din secolul XVIII-lea și dela începutul secolului XIX-lea.

În cursul verei s'a întemplat, în cabinetul manuscriselor »Academiei«, o încercare de furt, care n'a reușit, mul-tumită atențiunei și zelului personalului »Academiei«. Autorul acestei încercări a fost dl Al. Iacimirski, un tîner filolog rus, care lucrase doi ani consecutivi în biblioteca »Academiei«, consultând mai ales colecțiunile de manuscrise vechi slavone. În cursul călătoriei Maiestății Sale Regelui în Rusia, în vara anului 1898, 'mi-s'a atras atențiunea, la direcți-nea arhivelor imperiale generale din Moscva, asupra dlui Al. Iacimirski și 'mi-s'a observat că merită o deosebită supraveghere. La »Academiei«, în momen-tul când funcționau supraveghetori, dl Iuliu Tuducescu, se găsea în sala de de-posit, el a încercat să sustragă, dintr'un manuscris din secolul XVI-lea, o filă prețioasă de pergament cu scriere sla-vonă din secolul XII-lea. A fost sur-prins asupra faptului și a trebuit să în-apoieze fila sustrasă, pe care o ascun-sese. Deferit justiției, a fost judecat și condamnat la trei luni de închisoare co-recțională. Acest tîner filolog a mai su-stras manuscrise din biblioteca Muse-ului Național din București și din acea a mănăstirii Neamțului. (Va urma).

Cronica zilei.

Sibiu, 30 Martie n. 1900.

Memento. 31 Martie: »Albina«, ad. gen. în Sibiu. — Congregația de primăvară a comi-tatului Alba-inferioară.

1 Aprilie: Alegerea deputaților mirenii la sinodul eparchiei Aradului, teritorial consisto-riului din Arad. — Scrutiniul alegerilor depu-taților mirenii la sinodul eparchiei Caransebes.

3 Aprilie: Licitațiune minuindu pentru clădirea bisericei gr.-cat. din Santău (Tasnăd-Szántó, comit. Sălăgiu).

Dieta Bucovinei s'a deschis Luni, 26 Martie, prin mareașul țerei, Iancu Lupul, care a rostit o fru-moasă vorbire, terminându-o cu acla-marea Monarchului. Deputații au răs-puns cu »Hoch« și »trăiească«. A urmat o scurtă vorbire de bineventare, rostită din partea președintelui Bourguig-non, după-ce s'au ales diferitele sec-țiuni.

Deputați mirenii la sinodul archi-diecean mai sînt aleși: în cercul Se-begului Dr. Eugen Meșanu, avocat și Ioan Henteș, pretor; în cercul Albei-Iulie Mihail Cîrlea, notar public și Dr. Vasile Bologa, dir. la școala de fete în Sibiu; în cercul Cămpenilor Dr. Vasile Preda, avocat și Dr. Zosim Chirtop; avocat.

La Mediaș, respective cercul Tăr-navei, a fost ales nu Nicolau Ivan, ci Dr. Ioan Ivan; ceea-ce prin aceasta rec-tificăm.

Preoții și curțile cu jurați. Mi-nistrul de justiție a adresat un circular președinților tuturor tribunalelor și cur-ților cu jurați, prin care le face cuno-scute, că toți preoții sînt scutiți de ofi-ciul curților cu jurați.

Societatea tinerimei române din München, „Patria”, roagă căduros pe toate persoanele cari au primit liste de subscripție spre a colecta volume sau bani pentru sporirea bibliotecii și fondului societății, să binevoiască a înapoia listele în timpul cel mai scurt, de oarece comitetul actual e obligat la finea semestrului a preda în regulă cassa și bibliotecă noului comitet ales.

Statutele societății fiind sub tipar, în curând vom avea onoare a trimite binevoitorilor ei câte un exemplar.

Adresa societății e: Türkenstrasse 58/0. München, 24 Martie st. n. 1900. Comitetul.

Prelegere economică în Săliște, va ține dl. adv. Preda, Duminecă, la 1 Aprilie st. n., la 4^{1/2} ore d. a. din ramul legumăritului, vorbind despre cultura sparangelului și a ciupercilor.

Foc în Săliștea. Ni-se scrie din Săliștea, că în noaptea din 25 spre 26 Martie n. un mare incendiu s'a iscat în comuna aceasta, la economul Felecan Gligor, arzându-i grajd, sură, nutreț, 3 boi, 1 cal, 1 bivoli, car, plug etc., din care foc s'a făcut o pagubă colosală. Edificiile s'au prefăcut în cenușă, ear animalele s'au făcut scrum. Focul a provenit din negrija servitorului, care a dormit lăsând lămpașul aprins. De multă vreme nu s'a ivit în jurul acesta așa mare foc, numai când a ars toată comuna Săliștea, în 1890, și simțit așa mari pagube ca acum. Spre învătura să le fie servitorilor și stăpânilor lor.

Post de medic. Dela pretura din Ighiu este scris concurs la postul de medic în cercul Ighiuului cu sediul în Oieșdea. Cercul e compus din comunele notarietelor Sărd, Bucerdea, Cricău, Benic, Oieșdea și comuna Ighiu (19 comune cu 15.980 locuitori aproape toți români). Dotația medicului: 1000 cor. salar, 300 cor. pașal de călătorie și pentru vizitarea bolnavilor taxe conform învoiei ce o va face cu reprezentanțele comunale. Termin de concurs: 12 Aprilie st. n.

Ultimul ambasador imperial al Franței. Conte Vincenti Benedetti a fost lovit de apoplexie Marți, când se afla în vizită la principesa Matilda Bonaparte în Paris. De atunci contele zace de moarte la principesa și probabil nici că va scăpa. Benedetti avuse rol foarte important cu prilejul izbucnirii războiului franco-german și mulți îi atribue direct lui înfrângerea. Pe atunci era ambasador al împăratului Napoleon III. la curtea din Berlin.

Nouă emisiune de acții la „Oravițana”. Institutul românesc de credit și economii „Oravițana” din Oravița, înființat la 1892, care cu finea anului 1899 avea capital social de 200.000 cor., fond de rezervă 68.000 cor. și administra depuneri fructifere în suma de 1.043.000 cor., în adunarea generală ultimă a hotărât a face o nouă emisiune de acții în suma de 200.000 cor., spre a sporii capitalul social dela 200.000 la 400.000 coroane. Se vor emite spre acest scop 2000 acții nouă în valoare nominală a 100 cor. Proprietarii de acții vechi, din prima emisiune, au drept de prioritate necondiționată la subscriere. Acțiunile nouă se emit cu unagio de 32 cor., având a se solvi deci pentru o acție în valoare nominală de 100 cor. de tot 132 cor. Terminul pentru încheierea subscrierilor e fixat pe 28 August 1900, putând fi prolongat prin direcțiunea institutului până la 27 Octomvrie st. n. 1900. Prețul acțiilor subscrise este a se plăti în ratele următoare: 42 cor. din valoarea unei acții la subscriere ori cel mult până la 27 Octomvrie 1900, 45 coroane până la 27 Octomvrie 1901 și 45 cor. la 27 Octomvrie 1902. Ratele plătite se vor fructifica până la 31 Dec. 1902, ear după cele restante restanțierii vor avea să plătească 6%, interese de întârziere. Cu începutul anului de gestiune 1903, se vor estrada couponi de dividendă. Declarațiunile de subscriere se află la institut și la preoții și învățătorii din comune. Se pot face și în scris, direct la institut, cu provocare la acest prospect.

Post de notar. Dela pretura Ighiuului (Magyar-Igen) este scris concurs la postul de notar în cercul Oieșdea, compus din comunele Oieșdea, Sântimbru, Cojlar și Galda. Dotație 1000 cor. salar, 100 cor. rețut de curtur, 96 cor. pașal de cancelarie, 130 cor. pașal de servitor și taxele statutare pentru lucrările private. Termin de concurs 13 Aprilie st. n.

Panama din Arad. În afacerea furăturilor dela oficiul de dare din Arad, săvârșite de cassarul Bács Nándor și soții, Curia a aprobat sentința tabel reg. din Oradea-mare. Astfel Bács Nándor a rămas osândit la robie de 8 ani, din cari 4 i-se socotesc ca împliniți; Scheinberger Mór, cărcămarul, la 6 ani de robie, din cari 4 i-se socotesc ca împliniți; Király Géza la 5 și Czegléd Mihály la 3 ani, cărora însă pedeapsa li-s'a socotit împlinită prin prisoarea preventivă. Ceialalți sunt achitați și din partea Curiei.

Venerabilul Sava Popovici, propresbiter militar onorar și asesor consistorial onorar, și-a sărbătorit la 40 sfințit iubileu de 50 ani, de când a servit prima dată ca preot, în biserica gr.-or. din Sadu. În amintirea acestui însemnat dat din viața sa, părintele S. Popovici a donat bisericii din Sadu 500 coroane, din cari 300 s'au adăugat la fondul pentru zidirea bisericii, ear 200 s'au pus ca basă la un fond pentru ajutorarea elevilor săraci ai școalei din Sadu. Părintele Popovici are 81 ani, poate cel mai bătrân preot din arhidieceză.

Accident tragic. Aflăm cu regret, că dl. Eugen Mocsonyi, mare proprietar în Capolnaș, voind să călătorească la Făget s'au spăriat caii și au răsturnat trăsura. Di Eugen Mocsonyi, greu rănit, a fost dus la locuința contelui Szirmay și luat în îngrijire medicală.

Cum lucră Jidovii. Din Lugoj ni-se scriu următoarele: În comuna Herendești de lângă Lugoj, în Banat, s'a întâmpat deunăzi un început de turburări din cauza unei ne mai pomenite încercări de învățătorie din partea unor Jidani. Dar' eată pe scurt faptele:

Un oare-care Herklotzi Géza, cumpărând proprietatea contelui Kinsky mai acum vre-o doi ani, a înbiat locuitorilor comunei un loc de vre-o 300 jugere pentru cumpărare, pe vecie, pe care aveau să-l plătească în rate. După multă chibzuială 107 de proprietari ai comunei cumpărară locul cu 95.000 de coroane și cumpărătorii fură poțiti în una din zile la casa comună, pentru înscădirea contractului.

După multă așteptare sosi, seara târziu, vînzătorul împreună cu advocatul seu. Părtosi (Jidani) Perlfaster, care cetind întâiu în ungurește contractul, apoi în traducere românească, Români îl înscădiră fără multă vorbă. Când a doua zi advocatul Românilor ceti contractul, cumpărătorii rămaseră ca trăsniți: ei înscădiseră condițiuni revolutoare, între cari era una, că neîndeplinind cumpărătorii condițiunile de plată, vînzătorul fără judecată va pute pune stăpînire pe averea cumpărătorilor.

Când Români aflară acest lucru se năpustiră cu furie asupra proprietății și atât de îndărjiți erau, încât vînzătorul de teama unor consecințe neașteptate, urmă invitării silite a poporului, care luându-l îl duse la Lugoj, la notarul public regesc, unde se făcu și se înscădi contractul după învoială.

Români, ferți-vă de Jidovi!

Nero.

Sinucidere la sicriul mamei. Ioșif Rochnyak, oficiant la căile ferate din Seghedin, s'a împușcat Vineri noaptea la sicriul mamei sale. S'a așezat pe un fotel lângă cadavrul mamei sale și și-a descărcat un glonț în cap. Înainte de comiterea sinuciderii a scris următoarea scrisoare: „Iubită mamă, eu îți urmez! Tu m'ai ținut legat de viața aceasta, moartea ta e și a mea moarte. Duceți-mă la cimiter deodată cu mama mea și înmormântați-mă lângă mama mea. Vă rog nu lăsați să fiu secționat. Speșele înmormântării le veți acoperi din banii ce-i am depuși la sedria orfanală.”

Interpret la tribunalul din Deva pentru limba română e numit candidatul de avocat Augustin Nicoră.

Mecenați americani. Un anume Dr. Pearson din Chicago a donat două milioane de marce cu scop de a împărți între 14 institute de știință. Tot acest Dr. Pearson donase mai anii trecuți o sumă de peste zece milioane de marce pentru școale și institute de instrucție superioară.

În același timp veduva lui Toma Mac Kean a donat universității din Pennsylvania un milion de marce pentru ajustarea unui nou edificiu pe seama prelegerilor juridice.

Din însărcinare?... Toate ziarele din capitală aduc știrea, că deputatul Dr. Nicolae Șerban a căutat să dea față cu prim-ministrul Széll și să îi comunice „din însărcinarea Metropolitului Mihályi” că peregrinajul contemplant la Roma din partea Românilor gr.-cat. nu are nici un caracter politic și nu se face ca demonstrațiune în contra liturgiei maghiare, cerută de Ruteni, ci se face pur și simplu din incidentul, că acum se împlinesc două sute de ani de când ei s'au unit cu Roma. Prim-ministrul Széll, — zice-se, — a luat la cunoștință comunicarea făcută. Toate bune. Un lucru însă nu-l înțelegem și nu ne vine a-l crede; anume, că Blajul ar fi recurs într-adevăr la intervenția deputatului Șerban, într-o chestie pe care sigur o putea și o știa regula Blajul fără intervențiunea nămitului deputat, dacă ar fi ținut de necesară regularea. Dar' cine își bate capul cu lătrăturile ziarelor maghiare? Singur dl. Șerban, pentru-că se — apropie alegerile!

Cel mai tânăr doctor. La 24 l. e. a obținut diploma de doctor juris la universitatea din Cluj harnicul tânăr dl. Ioan Pop, fiul avocatului Paul Pop din Beiuș. Dl. Pop a obținut diploma aceasta cu succes strălucit și la 2^{1/2} luni după primirea absolutorului — în etate de 21 ani.

Pictor fără mâni. În Paris se poate vedea zilnic un tânăr săracăcios îmbrăcat și grozav de slăbit, cum ia desemnuri de perspectivă de pe palatul Tuilerilor și de pe câmpul Eliseelor. Acest biet pictor nu are mâni, terminându-se încheieturile mânilor în două degete lipite unul de altul, cari formează mîna stîngă, și într'un deget ce formează mîna dreaptă. Cu aceste „mîni” desenează și pictează bietul de el.

Tariful scrisorilor adresate în Germania. Pentru scrisorile adresate în Germania ministrul de comerț a urcat unitatea greutatei dela 15 la 20 grame. Astfel pentru epistole până la 20 grame, cu destinația în Germania, se va solvi port postal de 10 bani, ear pentru cele între 20—250 grame 20 bani.

Esposiția din Paris, conform concludului luat în consiliul de ministri ținut săptămîna aceasta, se va deschide oficial în 14 Aprilie st. n.

Baronul Atzél Béla, înființatorul așa numitului „Park klub” din Budapesta, un loc de întâlnire și de distracție pentru elita Budapestei, a răposat ieri, în urma unui acces astmatic.

Hymen. Victor Săbăduș din Sebeș și Aurelia Dărămuș din Cetea, fidațiști.

Carne din Iași în Viena. În urma neînțelegerilor vamale dintre Austria și Ungaria primarul Vienei a dispus, ca orașul Viena să se aprovizioneze cu carne tăiată la abatorii din Iași. Primul transport s'a făcut alaltăieri în vagoane speciale, prin punctul Ițani.

Un medic veterinar din Viena supraviețuiește tăierea vitelor și încălcarea cărnei în vagoane.

Licitațiune minuendă. Pe 3 Aprilie st. n. este scrisă licitațiune minuendă pentru clădirea școlei gr.-or. din Certegea, ppreșbiteratul Cămpenilor. Edificiul are să fie de lemn; prețul de esclamară e 3370 fl.

Ultime știri.

Pretoria, 29 Martie n. În mormântarea lui Joubert s'a făcut azi, la moșia lui din districtul Wakersthor. Întreg orașul a îmbrăcat dolii.

Londra, 29 Martie n. Moartea lui Joubert a produs aici o adăncă impresie. Ziarele scriu în ton elogios despre viteazul general. Se crede, că dacă ar fi prevalat părerea lui Joubert, s'ar fi putut încunajura războiul.

Bruxella, 29 Martie n. În urma morții lui Joubert comanda supremă asupra oștilor a luat-o președintele Krüger.

Din public.)*

RUGARE

cătră toți acei p. t. domni și onorate institute, cari vor binevoi a recurge cu marimoasele lor contribuiri la repararea radicală a bisericii gr.-or. rom. din comuna Temeș-Secăș, carea încă din anul trecut în urmarea unei teribile furtune—vijelie horente — întru atât s'a ruinat, de s'a îmburdant turnul, care picănd pe acoperământ l'a nimicit cu totul, ruinând și un zid al bisericii.

La aceste reparări radicale recerându-se o sumă considerabilă de peste 3000 coroane, care sumă credincioșii comunei T-Secăș în urmarea deplorablei lor stări materiale din propriile lor puteri nu sînt în stare a o recura. Deci constrîns prin fatala soartă subscrisul comitet parochial apează la sucursul și sprijinul marimos al p. t. domni și onoratorilor institute spre a pute realiza acel nobil scop de a repara sf. biserică, în care totdeauna se vor înălța rugăciuni ferbinți cătră atotputernicul Dumnezeu pentru îndelunga sănătate, fericire și prosperare a fiecărui marimos și nobil contribuent.

T-Secăș, 10 Martie 1900.

În numele comitetului parochial:

Ilie Adam, învăț și not. com. par.

Demetriu Morariu, preot, preș. com. par.

*) Pentru cele publicate în rubrica aceasta redacțiunea nu e responsabilă.

Bibliografie.

Căldarul „Minervei” din București pe anul 1900. E fără îndoială cel mai bogat și mai splendid căldar românesc. Redactorii îl numesc „o mică enciclopedie”, dar e mai mult o mică esposiție artistică. Ilustrațiunile prevalează asupra articolelor, și ilustrațiunile sînt de o frumusețe cuceritoare și de o execuție impecabilă. Are chiar câteva aquarele în colorii de o frumusețe neînchipuită. Întreagă cartea e de altfel o piesă de artă — tipografică, lucrată cu lux abundent. Prețul e 1 leu 50 bani, la noi 1 cor. 60 bani; în raport cu valoarea un preț destul de ieftin pentru o carte de salon.

Are și următoarele ilustrații dela noi: Metropolitul Ioan Mețianu, episcopul Nic. Popea, episcopul Dr. Radu, Coriolan Brediceanu, catedrala din Blaj, (în ziua sfințirii de episcop a S. Sale Dr. Radu). Se poate comanda și la librăria noastră și credem, că elita noastră socială nu va mai rivni acum după călindare și albumuri străine, când are în limba sa publicațiuni de acest fel superioare prin cuprinsul, și prin forma lor.

Dreptul administrativ român, prelucrat sistematic de Aurel Onciul. Partea generală. Viena 1900. Editura autorului. Volum 8°, 187 pagini.

Gesta Hungarorum, cronica notarului anonim al regelui Bela, tradusă din limba latină de Mihail Beșan, notar public regesc în Lugoj. Editura „Asociațiunei pentru literatura română și cultura poporului român”. Broșură de 100 pagini 8° mare, cuprinzînd pe lângă textul cronice, paralel în limba latină și română, încă și un bogat repertoriu despre literatura referitoare la Anonymus notarius și cronica lui, un faximil și o chartă a Ungariei vechi, compusă de dl. M. Beșan după datele cronice notarului anonim. Prețul unei broșuri e 3 coroane.

„Caracterele morale esemple și sentențe”, culese din istoriile și literaturile popoarelor vechi și moderne de Ioan Papea, profesor la gimnaziul din Brașov. Tendințe acestei publicațiuni prețioasă călăuzi în mîna tinereții ni-o spus însuși cuvintele puse ca motto: „Cuvînta năvururilor și însuflețirea pentru ideale fac pe un popor fie căl de mic trainic și puternic”. — Prețul 2 coroane și 50 bani.

Politica noastră națională.

Sub titlul acesta general a apărut o interesantă broșură ce poartă titlul următor:

— Rolul dlui D. A. Sturdza în chestiunea națională. Studiu istorico-politic de Teodor Raica, profesor gimnazial. Ploști, Tipografia „Democratul”, 1899. Format 8° mare, 160 pagini.

Interesantul studiu al zelosului naționalist, dl. Raica, e merit pentru lumea politică, din România, dar' din nenorocire ne privește foarte mult, dacă nu exclusiv și pe noi. E o lectură foarte folositoare, dacă nu necesară, tuturor bărbaților noștri, cari se interesează de politică. În marea crîșă politică națională, care nici astăzi nu s'a sfîrșit, dl. Raica aruncă prin studiul seu o intensivă lumină, care va servi multora spre orientare în situația noastră.

Cartea costă 1 leu 25 bani, sau 1 cor. 20 bani. Se poate comanda direct dela autor, ori prin librăria noastră.

A eșit de sub tipar în editura librăriei Sococ & Comp.: Documentele românești din arhivele Bistriței, partea I, de N. Iorga.

Prețul 4 lei.

„Ilustratele Iancu” Au apărut, nu una, ci două deodată. Prima ne înfășoază într'un splendid peisaj cimiterul din Tebea.

Pe aceasta se mai cetesc și niște versuri potrivite din Sion:

Mii de mii de ani de-or trece
De amar și de nevoi,
N'or pute că să îneco
Suvenirile din noi.

A doua ilustrată ne reprezintă „Gorolul lui Horia”. Sub el se vede o mulțime de oameni, pe lângă cari apare în toată mărimea sa giganticul arbore secular.

Amîndouă ilustratele sînt lucrate cu finețe adevărat artistică.

De aici încolo deci se folosim numai ilustrate românești, și între ele mai ales „ilustratele Iancu”, din cari vor mai urma o serie întreagă.

Istoria legii nouă, scrisă de Dr. Victor Szmigelski; tom. II. Isus ca preot (cu aprobarea Preavenarului ordinariat metropolitan gr.-cat. de Alba-Iulia și Făgăraș. „Istoria legii nouă” formează a doua parte din opul „Istoria revelațiunei dumnezeiești” al dlui Szmigelski. Volumul acum apărut costă 3 cor. 40 bani. Venitul realizat din vînzarea opului e merit pentru formarea unui fond provincial pentru salarizarea preoților și învățătorilor. Se poate procura dela autor în Blaj (Balázsfalva).

„Lupta pentru drept”.

— Voci de presă. —

„Dreptatea”.

„Trebuie să fim bucuroși când ni-se dă în materie de literatură juridică o traducere de valoare, din toate punctele de privire.

„Lupta pentru drept” e creațiunea aceluia geniu juridic Dr. Rudolf de Ihering, care e poate cea mai strălucită și cea mai originală ilustrațiune a literaturii juridice contemporane.

Traducerea dlui Păcățianu însă e mult superioară traducerilor anterioare și ca stil și ca aprofundare serioasă a originalului, avînd pe lângă asta avantajul de a ne prezenta penultima ediție a originalului nemțesc, ediție apărută cu un an înaintea morții lui Ihering, care a supus-o unor modificări, cari înlocuiesc stilul științific greoiu în antia ediție cu un stil mai ușor, accesibil și celor ne-specialiști în materie de drept.

Sosiți în Sibiu.

La 30 Martie n. 1900

Hotel „Împăratul Romanilor”: Baatz cu soția, căpitan din Cluj; Cordescu cu soția, privatier din Fofeldea; Lassel, inginer din București; d-na Zakovszky din Mediaș; Hartig din Cluj; Mátyás din Brașov; Seidler, Stolz, din Viena; Adler, Mayer, Braun, din Budapesta, Deutsch din Alba-Iulia, comercianți.

Hotel „Neurhrer”: Wosseller din Mannheim, Stief din Cluj, comercianți; Ivan, notar din Sebeșul-Inferior.

Hotel „Melsner”: Bisztray, jude de trib. din Făgăraș; Schneider, notar din Seliștat; Krauss, econom din Petrifalău.

Cursul pieței din Sibiu.

Din 30 Martie n. 1900.

Hârtie-monetă română	Cump.	18.90	vînd.	19.—
Lire turcești	„	—	„	—
Imperiali (15 R. aur)	„	—	„	—
Ruble rusești	„	2.48	„	2.56
Galbeni	„	11.30	„	11.40
Napoleon-d'ori	„	19.18	„	19.27
100 Marce germane	„	119.—	„	118.40
Livre sterling	„	24.10	„	24.20

Bursa de Budapesta.

Din 28 Martie n. 1900.

Renta de aur ung. 4%	97.30
„ „ 4%	98.5
„ „ val. cor. 6%	99.75
Imprumutul căilor ferate ung.	99.5
Bonuri rurale ung.	99.25
„ „ croate-slavone	94.—
Obligațiunile desp. regalilor	98.50
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	141.75
Renta de hârtie austriacă	99.—
„ de argint austriacă	98.25
„ de aur austriacă	98.30
Losuri austriace din 1860	186.—
Acțiunile băncii austro-ungare	1790.—
„ de credit ung.	751.0
„ de credit austr.	755.—
Scrisuri fondare ale institutului de credit și economii „Albina”	102.—
Galbeni împăreștești	11.40
Napoleon-d'ori	19.29
Măru 100 imp. germane	118.65
London 100 Livre sterlingi	242.75

Bursa de Viena.

Din 28 Martie n. 1900.

Renta de aur 4%	97.15
Renta ung. v. c. 4%	98.55
Imprumutul căilor ferate ung.	99.—
Bonuri rurale ung.	99.10
„ „ croate-slavone	98.50
Renta de hârtie austriacă	99.30
„ de argint austriacă	99.15
„ de aur austriacă	98.35
Losuri austriace din 1860	186.—
Acțiunile băncii austro-ungare	127.0
„ de credit ung.	187.—
„ de credit austr.	234.90

Bursa de București.

Din 15 Martie v.

5%, Renta perpetuă	4%	Fonc. rur.	78 1/2
5 „ „ 1891	95 1/2	5 „ „ urb. Buc.	87
5 „ „ 1892	95 1/2	5 „ „ Iași	82 1/2
5 „ „ 1893	95 1/2	Banca Naț.	2400
4 „ „ 1894	83	„ Agricolă	807
4 „ „ 1899	84	„ României	—
4 „ „ 90.94	85	„ de scont	294
4 „ „ 1896	86	Dac. Rom.	450
4 „ „ 1898	86	Nățională	460
Convertite rurale	—	Patria	—
5%, Obl. c. B. 1886	—	Canstrucții	55
4 1/2 „ „ 1890	—	Basalt artificial	—
5 1/2 „ „ 1895	—	Tramv. nou	—
5 „ „ Fonc. rur.	93	Baia centrală	106

Pentru redacție și editură responsabili: Andrei Băltos. Proprietar: Pentru „Tipografia”, societate pe acțiuni: Isăif Marshall.

„Mëtasă-Henneberg“

„HENNEBEG-SEIDE“

— Veritabilă numai procurată direct! —

neagră, albă și colorată, dela 45 cr. până la 14 fl. 65 cr. per metru — pentru haine și bluse! — Tuturor se trimite acasă franco și scutită de vamă. Mustre cu reîntoarcerea poștei. (3) 18—0

G. Henneberg, fabrică de mëtasă în Zürich,
(liferant de curte ces. și reg.)

Mit der **Goldenen Medaille und dem Ehrenpreise** prämiert,
der **allerhöchsten** Auszeichnung
der Jubiläums-Ausstellung für allgem. Hygiene Dresden 1899.

PLATEN

Die Neue Heilmethode

Lehrbuch der naturgemässen Lebensweise, der Gesundheitspflege und der arzneilosen Heilweise.

Hauptwerk.

Mit einem anatomischen Modell des männlichen Körpers, bis in die kleinsten Teile zerlegbar, in Buntdruck, 8 Chromotafeln und 431 Text-Abbildungen. Preis hoheleg. geb. in 1 Bde. 10 Mk. = 6 fl. ö. W. = 13.35 frs., in 2 Bdn. 11 Mk. = 6.60 fl. ö. W. = 14.70 frs.

Supplement.

Nur für Erwachsene!

Mit einem anatomischen Modell des weiblichen Körpers, bis in die kleinsten Teile zerlegbar, in Buntdruck, 15 Chromotafeln und 48 Text-Abbildungen. Preis in reichgeprägtem Prachtband 10 Mk. = 6 fl. ö. W. = 13.35 frs.

Hauptwerk u. Supplement zusammen, in 3 Bdn. geb., i. eleg. Karton, 20 Mk. = 12 fl. ö. W. = 26.70 frs.

Im „Platen“ sind sämtliche bisher erprobte Heilmethoden, wie die von Priessnitz, Schroth, Rikli, Kneipp, Hensel, Glunice etc. enthalten. Indem nur das wirklich Gute und Erfolgreiche, die Quintessenz der genannten Lehren mit der Platenschen Methode verschmolzen wurde, ist eine

Encyklopädie der Naturheillehre von grösstem Werte entstanden, die, auf jeden Krankheitsfall individuell eingehend, der Menschheit ganz hervorragende Dienste zu leisten geeignet ist. Zu beziehen durch alle Buchhandlungen sowie direkt vom Verlage

Berlin W. 57
und Leipzig.

Deutsches Verlagshaus Bong & Co.

„TIPOGRAFIA“, SOCIETATE PE ACȚIUNI, SIBIU.

Scrierile eminentului și simpaticului poet și prosator

Al. Vlăhuță,

se află de vânzare pe lângă prețurile originale și anume:

- „Iubire“, *poesie* (1888—1895), editura Carol Müller 1896 cor. 3.—
- „Dan“, *roman*, editura librăriei E. Graeve & Comp. 1894 (1 vol.) cor. 3 50
- „Dan“, *roman*, Biblioteca pentru toți, 4 ani, editura Carol Müller 1896, 2 volume à 64 bani cor. 1.28
- „Din goana vieții“, ediția III. (1895) cor. 3.50
- „Din goana vieții“, (Biblioteca pentru toți, 3 ani), edit. C. Müller 96 b.
- „Icoane sterse“, *nuvele*, (Biblioteca pentru toți), edit. C. Müller 32 b.
- „Un an de luptă“, ed. C. Müller, 1896 cor. 2.50
- „Cel mai nou volum de nuvele:“
- „In viltore“, *nuvele*, editura Miloșescu 1896 cor. 2.—

Comandele să se adreseze:

„Tipografia“, societate pe acțiuni, Sibiu.

Legea veterinară

atât de mult folositoare tuturor economilor și tuturor primăriile comunale — a eșit de sub tipar în a doua ediție îndreptată și îmbogățită. »Reuniunea română de agricultură din comitatul Sibiului« a îngrijit ca atât limba cât și forma cărții acesteia să fie cât se poate de potrivită, pentru-ca poporul să poată pe deplin înțelege sfaturile și îndrumările ce i-se dau cu privire la: pasapoarte, tîrguri de vite, boale lipicioase și multe alte lucruri folositoare. Cartea se numește:

Învățătorul Munteanu

împărtășește economilor sei cele mai de lipsă cunoștințe despre

LEGEA VETERINARĂ

(Lecuirea vitelor)

BOALELE LIPICIOASE (CONTAGIOASE)

stând cu dîșii la sfat în serile lungi de iarnă.

De
Tormay Béla.

Ediția II. revizuită — 152 pagini mari.

Cartea costă 80 bani (cu porto postal 90 bani) și se poate cumpăra dela

„Tipografia“,
societate pe acțiuni în Sibiu.

Căsătoria viitorului.

Ediția 47 cu ilustrațiuni. Modern, practică și foarte instructiv. În extensiune de 208 pag., preț 30 cruceri, porto 12 cr. separat, pentru care spedarea se va face ca epistolă dublă închisă. (Marce postale austriace și ungare se primesc în preț de plată).

I. Zaruba & Co.

Hamburg.

[94] 4—26

Cui îi trebuie mulți bani?

lunar până la 1000 coroane se pot câștiga cinstit și fără nici un risc. A se adresa sub M. 8. la: Annoncen-Bureau Ernest Wagner, Leipzig-Lindenau.

[110] 2—50

Cu preț redus!

Se află de vânzare la „Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu

Școalele din Blaj.

Studiu istoric

de **Nicolae Branzeu,**

profesor la liceul „I. C. Brătianu“ în Pitești.

Preț redus dela 2 cor. la 1 cor.

Pentru porto postal încă 10 bani mai mult.

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

A apărut:

„Călimdarul Poporului“

pe anul 1900.

Preț 40 bani + 10 bani porto.

Ilustrați românești!

Cărți postale

cu

ilustrații românești

„...toate 'n tot
Frumoase cât eu nici nu pot
Mai frumoase se-mi socot —
Cu mintea mea,“

in

peste 20 variante,
care de care
mai fermecătoare

Se află cu prețul de 10 bani per bucată

la

„Tipografia“,

societate pe acțiuni în Sibiu, str. Poplăcei nr. 15.

La cumpărări mai mari se dă rabat potrivit.

Tipur admirabile.

„Foaia Poporului“,

este cea mai bună și mai ieftină gazetă poporală.

„Foaia Poporului“

ese în fiecare Duminică, în format cuart mare, cu cuprins bogat politic-național, economic, literar, informativ etc. și cu ilustrațiuni.

Pentru-ca fiecare știutor de carte să poată abona această foaie

„Foaia Poporului“

va costa numai 4 cor. pe anul întreg sau 2 cor. pe jumătate de an.

Abonamentele se fac de-adreptul sau prin mandate postale la

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

MARGARETA MOLDOVAN.

Din tainele vieții.

29 de nuvele și schițe.

Preț 2 cor., plus 10 bani porto.

Se poate procura dela

„Tipografia“,
soc. pe acțiuni, Sibiu.

Bine apreciată
de întreagă
presa noastră.

Fabrică de casse.

Subscrișul îmi iau voie a face atent p. t. publicul meu la

cassele sigure de foc și spargere,

cari se fac în fabrica mea. La mine se fac casse numai din material bun și tare. De aceea rog cu deosebire on. public, care caută casse, să binevoască a fi cu atențiune în lista prețurilor la greutatea și măsura indicată pentru-ca privindu-le numai pe din-afară se nu cufunde cu alte casse ce obvin în comerț, făcute din material slab și ușor.

În fabrica mea se pregătesc (la comandă, după măsură, cu prețuri ieftine) casse și tresort — e panterate din oțel absolut imposibile de a le găuri.

Pentru biserică și comune casse după înțelegere cu plătire în rate.

Lista prețurilor gratis și franco

Instalare de lumină Atycelen.

Gustav Moess,

fabrică de casse în Sibiu,
strada Poplăcii-mare Nr. 8.